

LA CAMPANA DE GRACIA.

ÚLTIMA BOMBA CAIGUDA SOBRE PARÍS.

¡REYS GOSEUS AB LAS VOSTRAS OBRAS!

EL SUFRAGIO UNIVERSAL.

GUIA DEL ELECTOR,
que contiene

La ley electoral, la division de distritos y las instrucciones del Directorio del partido republicano federal.

Un tomo en 8.º, 4 reales en Barcelona.

Esta obra utilísima, recomendamos su adquisición á los Comités y á cuantos tengan que intervenir en elecciones, por su utilidad.

Los de fuera que deseen comprarla pueden pedirla á I. Lopez, editor. Rambla del Centro, 20, Barcelona incluyendo 4 y medio reales en sellos franquio y se les remitirá á vuelta como franco el porte.

¡A LAS URNAS!

Dimecres, si 'n Sagasta ho vol, comensan las eleccions de Diputats á Corts.

Dimecres es lo dia senyalat per passar comptes ab lo gobern, per dirli cuantas son sis y per plantarli lo gran pebrot del sige.

Se coneix que 'l gobern no se las té totas, y que gasta mes coba que no pas jo quan goberna en Gaminde.

En primer lloch no ha volgut que las eleccions comensesin ni en dimars, ni en divedres, per alló de

En los viernes y en los mardes,
no te cases ni te embarques.

Pero, ¡ay senyor! ¡Que me 'n fan de llástim!

Desenganyintse, per guanyar tots los dias son bons, y per perdre tots los dias son dolents.

¿Qué tenent pensat vostés senyors del progrés indefinit (y tal indefinit) respecte de las eleccions? ¿Tal mateix se pensan guanyar?

Vaja, ja tenen rahó 'ls catolichs quan diuhen que benaventurats son los mansos... ¿Guanyar los progressistas?

Lector, are que son de moda, ¡no 't fas creus de que aixó 's puguin pensar los primistas de ahir y serranistas de avuy?

Donchs asombrat: s' ho pensan.

¿May dirias ab que contan?

Contan, en primer lloch, ab los gobernadors civils que diuhen que no s' han de ficar en lloch. Los que si s' han de ficar en lloch segú son los federais que destorbin.

Contan també en que molts dels que ahir eran progressistas are ja no 'n son y votarán ab nosaltres. Aixó ja es tota una garantía.

També contan ab lo content qu' està 'l pais al veurer que tenim un rey qu' encara no sap parlar castellá.

Tenen confiasna en las vivas simpatías que haurán adquirit entre tots los espanyols després de la benéfica propaganda feta per la partida de la Porra.

Contan ab lo molt prestigi que té un Baligá-Balaga que ahir feya versos y s' anyoraba, y que abuy fa cartas y no s' anyora.

Contan ab que 'ls carlins vensuts en Montalegre, no 'ls hi podrán fer ja la contraria.

Esperan que la part sensata del país votará ab ells, á fi de consolidar las sevas cuinas y 'ls sous ab los que fan bullir l' olla.

Contan... ab tantas cosas contan!

Pero vegin, ¡ab tant y tant com contan, los infelisso 's descontan.

Perque ells, los mansoys, no 's fan carrech

de que l' elector, al votar, pensa y diu lo següent:

—¿Qui só jo?—Jo só un ser que camino ab dues, que penso, que raciocino... vaja, no hi ha mes: soch un home.

Y segueix dient:

—¿Quants dits de front tinch?—¿No mes dos?—Ba, ja 'n tinch prou: soch federal y voto contra 'l gobern.

Es clar; tothom que camini ab dues y tinguí dos dits de front té de ser federal.

Aqui no hi ha mes: qui vulgui la veritat y la justicia no pot pas desitjar qu' aixó d' are segueixi.

Aixó, senyors meus, no pot anar ni ab rodas, per mes que las untin ab llart de la caldera.

Hi ha en aquet pais un luxo tant desordenat de sangoneras, comensant per la mes grossa que cobra 83,000 y pico de rals diaris, que sols se pot remediar fent la política dels *estalvis*, es á dir: la política federal.

Desenganyintse: iqué no podem dur vestits de panyo fi? Donchs corrent, aconsolemns y portem calsas de vellut.

Y despresa, encara que pogessim donar sanch á las sangoneras que tant bé 'ns la xuglan, diguintme: iro es ben trist aixó de haber de treballar pels altres? Jo passo ab que la meva contribució s' inverteixi en fer carreteras, y en construir hospitals, y en realisar millores verdaderas; pero ab lo que jo no passo, es ab que las mevas economías se me las hagi de menjar, per exemple, un general com en Gaminde ó calsevol altre, que despresa d' engreixarse á costas mevas, encara m' embarca y m' envia á la Carraca.

Perque mirin que 'n fan de barbaritats aquesta gent ab los nostres diners. Solsament en salvas y colls de soldats gastan un dinenal. ¡Oh! Si tingués temps y espay, los ne contaria de coses...

Pero be: vostés ja son aixerits y lo que sobra es que coneixin tant be com jo, y potser millor que jo, de quin mal plora la criatura.

La qüestió es, donchs, que dimecres, tots ben units, fem cap als col·legis y ab los nostres vots li fem saber al gobern que lo poble jamay aprobará la seva conducta insensata, y que està disposat á exigir tart ó dejorn verdadera rendició de comptes.

Republicans federais: ¡á las urnas! ¡á votar!

Si us diuhen que agafan gent, que tot podria ser, no hi fa res: ¡á votar!

Encara que no hagin donat cap dia de festa als treballadors, posant á n' aquests en la trista alternativa de tenir de triar entre 'l jornal y 'l dret de votar... no hi fa res, despreciar lo jornal, que be val un jornal la República, y ¡á votar!

Encara que hagin produxit un eclipse poch menys que total en las llistas dels electors, privant aixis del dret electoral á molts electors, no hi fa res: ¡á votar!

Si. Es precis fer triunfar lo sentit comú. Se ha de fer constar que encara hi ha vergonya en Catalunya y en tot lo pais.

La veritat ha de derrocar á la mentida. La justicia ha de destronar á la arbitrarietat.

¡A LAS URNAS! ¡A LAS URNAS! ¡A LAS URNAS!

¡Guerra als progressistas!

Are que m' en adono: aquest article s' ha tornat serio.

Ba: prenguintne la bona voluntat y no 's descuidin pas d' anar á votar.

S.

AL POBLE CATALÀ.

(Ab motiu de las eleccions.)

Gira enrera tots ells, forta nissaga recordantne ab breu temps la llibertat, y al partit que afanós ara te halaga de la urna ton vot deu sé apartat.

Com á mansa ovelleta, dos anys corran que 'l pastor ne segueix lo seu remat... y las glòries y ditxas se n' esborran, y se esborra també la llibertat.

Donchs, encara ne voldrás jo Catalunya! per mes temps aguantarne á ton pastor? —No serà, no serà; qui ferro empunya, sols á ferro morir deu com traydor!

Rebassá los consums te prometéren, y ara pensan posá 'ls per lo teu dol! Ab dalé ifora quintas! te digueren, y las quintas hi son per un consol!

Déixat, donchs, de votá á qui la divisa sosté de tiranía y destrucció... deixat, donchs, de votá á qui tiranisa y á qui porta á la ruina á la nació.

Y pues l' hora ha arribat de ta ventura, puig se atansan al pas las eleccions, vota sempre y quan vullgas, mes procura que de naltres no 's riguin las Nacions!

PAU ROSELLA.

BATALLADAS.

Lo general Gaminde es á Madrit. Segons diuhien certas veus, lo rey tenia ganas de coneixel. Se comprent: l' heroe de las Caputxinás y de la Campana de Gracia be mereix l' honor de ser rebut y coneugut per lo rey Amadeu.

A n' aquestas horas en Rivero ja es fora de Barcelona.

Perque han de saber, si no ho sabian, que en Rivero va venir á Barcelona, s' hi va estar un dia y se 'n va entornar. L' home volia arreglar las eleccions de Barcelona y... res: las eleccions no s' han pogut arreglar.

No es certa la notícia que han fet circular algunas personas mal intencionadas sobre haberse pujat lo vi.

La reina Victoria diuhien que ja está bona. Aquesta senyora m' ha de perdonar, pero jo no crech qu' hagi estat malalta. Pense si que la convalecència durarà fins que s' hagin fet las eleccions y que segons aquestas vagin mes ó menys bé pe 'l gobern, l' últim periodo de la enfermetat serà curt ó llarg. Jo haig de dir las coses tal com las penso: no hi ha mes.

¡Ne veulen senyors progressistas? Fassin, fassin tonterías. Vostés 's debian figurar que no 'ls arribaria lo seu san Martí. Donchs si, ja se 'ls acosta. Lo qu' es are ab las eleccions se 'n duran una llissoneta que no 'ls contall. La llástima es que no 'ls aprofitará.

Lo Rey es molt generós. Uns quants dies avans de las eleccions, portat de la seva generositat, ha donat alguna cosa per construir una Universitat lliure en Girona. Los federais de Girona li deurán agrair tant aquest sacrifici que á fi de que no s' hagi de sacrificar mes, fins son capassos de votar á favor de la República Federal.

Un progressista ha inventat un medi per dotar al nostre pais ab una bona policia.

Segons resa un diari lo projecte consisteix en crear un cos de polissons compost de quatre mil homens solsament per Madrit. Jo si fos

d' ell, faria de la policia á tots 'ls capsdecasa.

Lo senyor Ferratges es una lley d' home que se ha sacrificat molt, moltissim per la libertat.

Avans de la Revolució... casi tots los progressistas, menos ell, foren presos ó tingueren de emigrar.

Després de la Revolució, va fer lo sacrifici de ser diputat per la circunscripció de Vich.

Un cop diputat, no creyem que fes res ell, pero si va fer lo seu germá que va ser nombrat fiscal, quan encara no tenia la edat.

En la última epoca de las Constituyents, va fer encara algun sacrifici y are, en la actualitat, fa lo sacrifici immens de ser governador de Girona.

No es això sol, sino que un cop governador ha fet altres sacrificis encara. ¿Qui olvidarà mai lo cop que va fer privan un periodich?

Donchs això no es res al costat de lo que acaba de fer.

Es lo cas que l' home ha fet lo sacrifici de suspender la Diputació Provincial sense com va ni com costa.

Decididament un home que tant se sacrifica per la llibertat, mereix que 'l tornin á fer diputat per Granollers. Sino que no l' en farán.

Observin bé lo que en lo mon passa y convidràn ab mi en que molts que caminan ab dues haurian de caminar ab quatre, y en que molts que las tenen curtas, las haurian de tenir llargas.

Molts s' afiguran que 'l rey te ja preparada la maleta per si pert las eleccions.

¡Poch á poch! Aixis com pot tenir á punt la maleta tambe pot lo general Serrano tenir á punt un canó.

—¿Com varen morir las Corts del cincuenta cinch?

—A canonadas.

—¿Y com morirán las d' are?

—Noy...., no m' embolico.

¡Vaya quina ocurrencia! Ara portan al duch de Montpensier á la Mola. ¡Tontos! ¡No ho veieu que aquesta molà li vindrá be per emolarhi l' espasa de algun general?

Lo govern y 'l general Contreras están representant un sainete bastant divertit.

Lo govern: Home, general Contreras, no sigui tonto, juri, si no hi ha res mes sensill, si no 's compromet per res...

Y lo general: No vull jurar...

—Home, que l' haurem de fer viatjar y francament, potser á vosté no li vindria massa be.

—No juro, ja ho he dit.

—Despres que li passem la ma per la cara....

—No.

—Y que 'l raspalem...

—No.

—Y l' enllustrem.

—No, no y no.

Vaja, està ja vist: d' aqueixa feta 'l general Contreras se 'us torna, senyors del progrés, lo general Contraris.

—Han llegit la contesta que 'l compte de Puñonrostro ha dirigit al general Serrano, ab motiu de haberli dit aquet que jures guardar y fer guardar fidelitat al rey?

Li ha dit, l' home, que lo qu' es ell no pot, perque te massa favors rebuts de donya Isabel y que faltaria á son debor si faltaba are á lo que en tota sa vida no habia faltat.

Alsa Serrano: beute aquest ou que l' altre ja 's cou.

—Se parla d' un cop d' Estat.

—Oh, be, no 'n fassi cas d' això: tambe 's parla d' otras cosas.

Quan un me fa una amenassa, jo li recordo que *donde las dan las toman*, que á voltas lo tiró sol surtit per la culata, que una pregunta sempre mereix una resposta, etc., etc.

—Y això que soch un home de pau!

Callin, homes, que no 'm puch treurer de la barretina allò d' que 'l govern 'ns hagi tirat un guant.

Ens hagues tirat una botina.. al menys algú se 'n hauria pogut aprofitar; pero un guant.... ¡Fugin d' aqui!.. ¿Que n' hem de fer de un guant?..

Ab allò del guant, se 'm figura que 'l govern y 'l poble estant representant la *Flor de un dia* y que 'l govern fa de Marques y 'l poble de Diego:

Lo govern li diu al poble:

—¿Tiene vuestra espada punta?

Y 'l poble li contesta:

—A casa crech que hi ha un punxó.

Lo compte de Cheste sembla que s' ha proposat fer tornar ximple al govern.

Li diuhenc: *jureu fidelitat al rey*, y ell ha dit: *no juro*.

—Corrent, li contestan, donchs ja te 'n pots anar pres cap á Mallorca; y ell respon: si voleu que hi vagi porteumhi.

—Pobres progressistas! Fins en Cheste 's burla de ells.

UNA PREGUNTA Y UNA RESPUESTA.

PREGUNTA.

Per no ser criat de servey
de un hom, que 'ns vol envilir,
¿com se fa? ¿'M podria dir
com se fa per treure' un rey?

RESPUESTA.

La medicina es ben pública,
home si la té á la má:
se fa un punt de catalá
y 's proclama la República.

A N' EN TOPETE.

Sé que en una sessió pública
de las Corts, no fa molts dias,
vares dir que tu volias
ó *Monpensié ó la República*.
¿Se 't podrá ja preguntá,
ja que 'l preguntá m' acut,
perque si 'l Duch no ha sigut
no t' has fet republicà?

BATALLADAS.

Lector, s' acostan las eleccions. ¿Quin us farás del dret que tens? ¿A favor de qui votarás?

—Vols llibertat ó no 'n vols? ¿desitjas ó no que la justicia sigui una vritat en Espanya? ¿Aspiras ó no á que tots los espanyols tinguem un bon govern? ¿Si? ¿Es á dir qu' ets liberal de veras? ¿Donchs no estas per farsas? ¿Es á dir que no 't fias de la gent que 'ns goberna?

Donchs home, ja ho sabs, agafas una candidatura federal y... ¡pam! li tornas al govern lo guant que 'ns ha tirat.

—Si 'l govern volgues fer las cosas ab propietat hauria d' guarnir de negre los col-legis electorals.

—¿Perque?

—Home, perque en aquets col-legis será probable que s' hi fassi l' entero de la monarquia y del mateix govern.

En las próximas eleccions tambe han de votá 'ls sorges.

Això de que la tropa tingui vot es una llas-tima hasta cert punt. Se 'm dirá que un soldat, no per ser tal, deixa de ser un home com eual-sevol altre. Es cert, pero ¿que volen que 'ls hi diga? ¡Ens en han fet tantas!...

Això sense contar ab que 'l coronel ó 'l superior avans d' anar á votar 'ls deu fer formar de quatre en cuatro y fins 'ls hi deu recomendar. tal ó cual candidatura baix pena d' arrest ó altra per l' estil.

Si 'ls soldats comprenguessin los seus interessos, de segur que 's riurian de las ordres dels coronels y altres superiors. Lo vot es secret y un cop la papeleta es dins de l' urna, que vagin á saber qui l' hi ha tirada.

Soldats del Rey Amadeu: ¿voleu seguir servint al rey ó tornar al interior de las vostras familiars? ¿Voleu recobrar lo vostre dret de ciutadania en mal hora suspes?

Donchs no vacileu. Desobeyiu las ordres dels vostres superiors, si es que tractan de exercir coacció sobre vosaltres, y voteu á favor de la República democrática Federal.

—No era vosté que tenta tanta por de la República?

—Si senyor, molta.

—Donchs te de saber que la República, lluny de ferli por, li ha d' agradar. Suposem que fos dolenta. Diguim: pot venir un ordre de cosas pitjor que 'l d' are?

—¡Ah, no senyor! Pitjor que això ja no pot venir res més.

—Y donchs home, deixis d' orgas y voti per la federal.

—¿Vosté es lliberal de bona fe?

—No m' en parli, que per lo mateix que soch bon lliberal estich desconsolat de veurer lo que passa. Los homens ab qui jo creya m' han enganyat de mitj á mitj?

—Y que vol que fassi un partit com 'l progressista compost d' homes honrats y tontos y d' homes dolents y sabis.

—¿Y donchs quin remey hi ha?

—Venirs en nosaltres. Engegui á passegí als progressistas, y voti ab los federals. Nosaltres no l' enganyarem, no tinga por.

Diuhenc que 'n Rivero va ser molt poch obsequiat lo dia que va estar entre nosaltres, los barcelonins. Per lo qu' he pogut traslluir l'

home venia ab la pretensió de destruir los plans electorals dels progressistas, pero aquets, que fan tant cas d' en Rivero com los apóstols de Judas, no se l' han volgut escoltar.

En Rivero en vista de tot això ha profetisat als progressistas que perdran las eleccions.

Ab això si que ha tingut rahó, lo qu' es en Barcelona los progressistas no guanyaran may.

Si la nostra veu arriba fins al districte de Castelltersol, debem advertir als ciutadans de aquell pais que vagin ab cuidado, puig sé de bona tinta que un homa que hadeixat una carrera noble per un ofici vil y miserable, seguit d' uns quants perdularis, tracta de ferne de las sevas á fi de derrotar als candidats de la oposició. Alerta, donchs, que lo que 's tracta de fer en Castelltersol se deurá fer en otras bandas.

¿Es cert que per la primera autoritat de la província s' ha donat carta blanca als alcaldes ó califas de fora, á fi de que fassin y desfassin lo que vulguin ab tal que la elecció del candidat ministerial sigui un fet?

Si la pregunta tingues una resposta afirmativa, preguntariam: ¿son los que 'ns governan aquells que tant baladrejaban contra la influencia moral d' en Posada Herrera?

Las notícies que de Valls ens suministran los periodichs, ens donan á coneixer que lo que allí ha passat porta intencions electorals.

Y sino que sé 'ns respongui á las seguent preguntas.

Lo numero crescudissim de personas que han sigut presas i seran posadas en llibertat los dias de las eleccions?

Podria dirse 'ns perque l' Escoda, l' heroe de las Provincias Vascongadas, se trobaba en aquet conflicte?

Lo celebre senyor Martinez, gobernador de Tarragona, podria darnos algunas contestacions.

Y á propósito del célebre senyor Martinez, gobernador de Tarragona. Aquest senyor Martinez, gobernador de Tarragona, acaba de suspender la Diputació Provincial de la seva (y tant seva) província.

Y donchs, ¿que s' ha pensat senyor Martinez? ¡Miris que de vosté n' hi ha un tip!... Malaguanyat temps que ha perdut en la emigració ab lo seu amo senyor Sagasta. Si 'n Gonzalez Brabo l' arriba á coneixer, crech que l' indulta y 'l fa gobernador civil no de Tarragona, sino fins de Madrid y tot.

Lector: si ets obrer 't recomano que tinguis ben present que lo célebre don Práxedes Mateu Sagasta, á fi de privarte de una manera indirecta lo dret de votar, ha fet que las eleccions fossin en dias de feina, posante d' aquella manera en lo cas de no poder votar, ó be si votas, de perdre al menos uns quart d' jornal.

Donchs be, coneixent las intencions del gata-maula, es precis perdre lo quart de jornal y anar á votar.

¡Que diastre! La República 'm sembla que be val mes d' un quart de jornal...

—Tantsentho parlar decol-legis electorals... i que son aquets col-legis?

—Home, son uns col-legis ahont lo poble hi fa de mestre y dona llisos al govern.

—¿Y que tal 'l govern, s' aprofita?

—¡Ah! No senyor: per mes que 'l poble fas-si, no se 'n pot sortir. Lo mestre prou l' avisa y li dona llisos, pero ell res.

—Donchs home: ¿perque no fa 'l poble com los mestres d' estudi?

—¿Que fan aquests?

—Quan un noy no sab la llissó y no creu al mestre... ¡pam!... me li ventan palmetada. Y be: si 'l govern no creu, que s' hi fassi 'l poble á palmetadas.

—Oh! be, ja ho diu voste, ¿qué 's pensa que no hi ha mes?... y drespres que...

—¿Qué?

—¡No m' embolico!

Lo que está passant ab las quintas es lo que té de decidir mes los ánimos á favor de la República.

Los progressistas sempre 'ns han promes abolirlas y 'las han abolit?

Qu' ho diguin los ajuntaments que, com' lo de Barcelona, estant ja preparantse per fè 'l sorteig.

Los que 's fihin dels progressistas sols rebrán desengany, desengany y mes desengany. ¡A votar, donchs, per la República!

AL REY.

Si voleu que 'us respectem,
desde 'l mes rich al mes pobra,
de 'l comerciant al manobra,
escoiteu lo que volem:
naltres us apreciarem
si obreu conforme es de lley;
y tota la nostra grey
voldrá la vostra persona
si desprecieu la corona
no volent ser nostre REY.

LOS POLITICHES DE GAMBETO,

comedia en tres actes y en vers de don Serafí Pitarra.

La última producció del festiu poeta dramatich ha donat major impuls al Teatro català; sembla indicar ab son titol que té un fi moral determinat, pero no resulta aixis. L' autor fa dir á un dels seus personatges que 'ls politiches de gambeto son com los de ciutat, mes lo desarollo de l' acció no dona aquet resultat. La moral, lo fi de l' obra dramática té de desprendre's de l' acció; si 's diu, es de més á més, pero l' auditori no deu necessitar que se li diga; ho té de veurer. L' acció, per altra part, es sumament sencilla, pero plena de incidents molt ben dessarrollats alguns de ells.

Entre 'ls caràcters, n' hi ha que pecan de exageració y altres son, al contrari, ben presents, sobre tot en lo del escolà *Sicut erat*, s' hi veu la ma mestre del autor.

Lo diálech es fácil en general, plé de bons xistes y ab alguns pensaments escullits, que arrancaren espontàneos aplausos del publich.

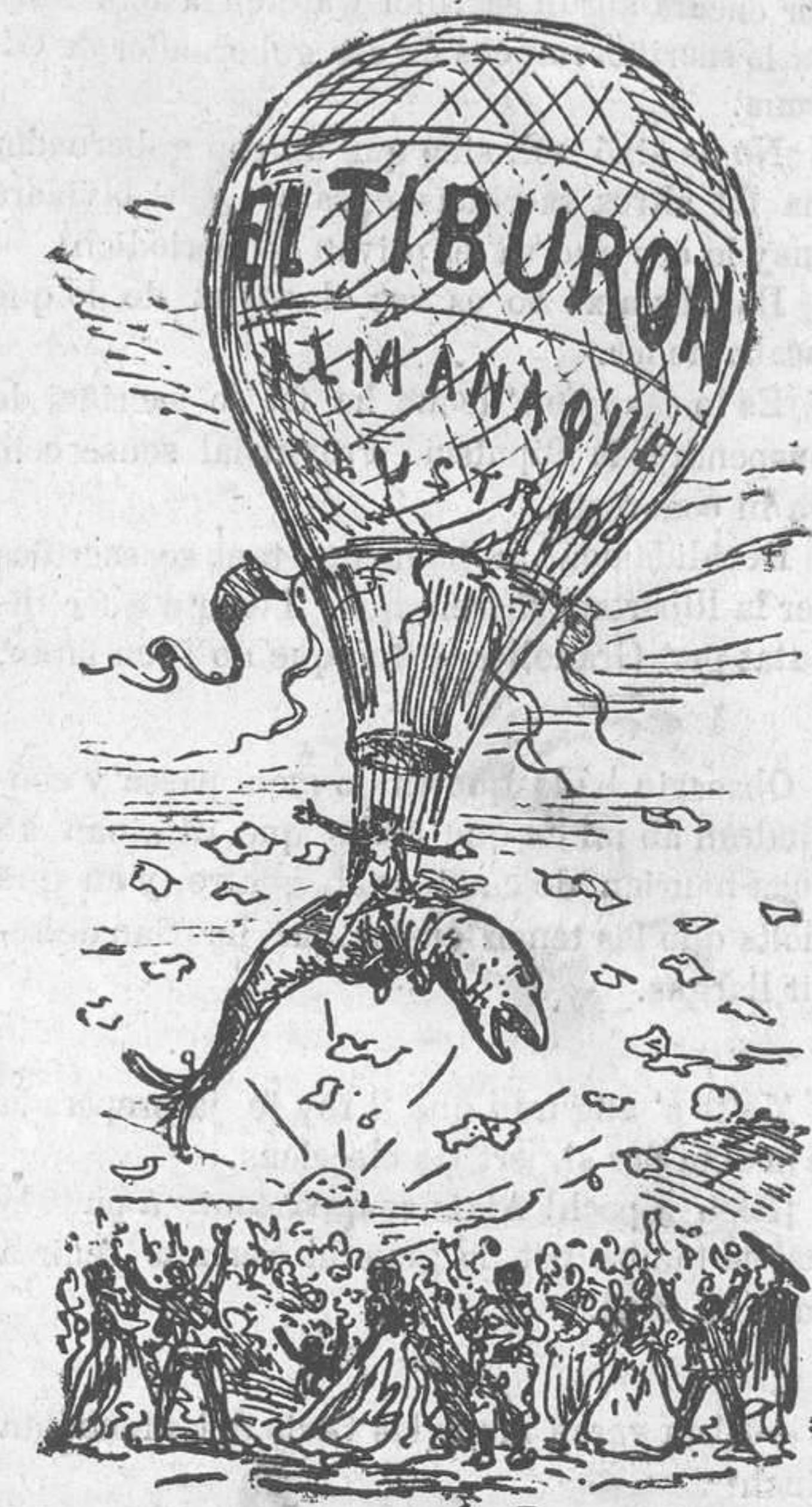
En resúmen, *Los politiches de gambeto*, no es l' otra de la cual deguí quedarne mes satisfet lo senyor Pitarra, pero es agradable, y si estigués reduida als dos primers actes, desapareixerian la major part dels defectes de qué adoleix.

L'autor fou cridat á l' escena varias vegades en la segona representació de la comèdia. en que se la despullà de efectes poch naturals.

Los actors la representaren ab acert y la direcció de escena sigué bona cuant podia desitjarse.

Se estrená una completa decoració del senyor Planella, que per lo caracteristica y ben pintada, meresqué los elogis dels assistents al teatre

ANUNCIS.

El Tiburon de 1871.

ALMANAQUE HUMORÍSTICO,
plagado de chispeantes caricaturas

políticas debidas al lapiz

del reputado pintor

JOSÉ LUIS PELLICER,

y escrito

con mucha intencion por españoles de nota.

Forma 16 páginas de gran fólio con mas de 50 láminas, y vale

¡UN REAL SOLAMENTE!

CLASES DE CALIGRAFÍA.

POR EL PROFESOR.

ENRIQUE BOVER,

en la que se enseña el carácter

INGLÉS, ESPAÑOL, GÓTICO

ADORNIO ETC.

Plaza del Rey núm 2, piso 2.º

HAY CLASES POR LA NOCHE.

Imp. de la V. H. de Gaspar.—Ataulfo, 14.

I. Lopez Editor.